„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjatkiem świat ur czystych i niedzieli Co sobota wychodzi „Dodatek Tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłka pocztowa na rok cały 16 złr, na kwartał 4 złr., na miesiac 1 złr. 35 c Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 75. Sobota 3. Kwietnia 1869. Rok wydania 59.

Część urzędowa.

Dn. 15. b. m. o godz. 10. przed południem odbędzie się w Wiedniu w sali domu bankowego przy ulicy Singera w obecności komisyi Rady państwa do kontroli długu państwa 25. losowanie seryi i numerów wygrywających pożyczki loteryjnej z r. 1864.

Zaraz potem w skutku ugody rządu austryackiego a towarzystwem krakowsko - górno - szląskiej kolei żelaznej z dn. 30. kwietnia 1850 odbędzie się 19. losowanie obligacyi wydanych za akcye pierwotne kolei krakowsko-górno-szląskiej i 20. losowanie akcyi z prawem pierwszeństwa tejże kolei.

Z c. k. dyrekcyi długu państwa.

Część nieurzędowa.

Rząd węgierski zdecydował się usunąć te niedostatki w ustawie wyborczej, które się okazały przy ostatnich wyborach na niekorzyść stronnictwa rządowego. Przedwczoraj rozpoczęły się w Peszcie z współudziałem znakomitych osobistości ze stronnictwa Deaka obrady nad reformą ustawy wyborczej. Doświadczenia zrobione przy ostatnich wyborach, jak uważają organa półurzędowe, nastręczyły wielokrotną sposobność do ocenienia niedostatków w prowizorycznej ustawie wyborczej z roku 1848, a uwzględnienie tychże niedostatków ułatwi znacznie ułożenie nowej potrzebom kraju odpowiadającej ustawy wyborczej.

Ze znanych dotąd rezultatów wyborów węgierskich okazuje się, że z 383 wybranych deputowanych przypada 227 na stronnictwo Deaka a 156 na opozycyę. Rząd rozporządza tedy większością 71 głosów.

Kanclerz północno-niemieckiego związku wydał ogłoszenie że d. 1., 2. i 3. kwietnia w kasie jeneralnej związku północno-niemieckiego tudzież w dyrekcyach pocztowych można subskrybować na emisyę 4.500.000 talarów oprocentowanych bon skarbowych północno-niemieckiego związku. Bony skarbowe opiewają na 100 i 1000 talarów, przynoszącą $3^1/_2$ rocznego procentu, i puszczają się w obieg na 9 miesięcy. Pożyczka ta przeznaczona jest na wydatki marynarki wojennej związku i na budowle nadbrzeżne.

Posiedzenie izby niższej parlamentu angielskiego w d. 24. z. m. na którem ukończono rozprawy nad kościołem irlandzkim było znowu bardzo tłumne. Zanim przystąpiono do dalszych rozpraw nad kościołem irlandzkim miało miejsce kilka interpelacyi co do ułaskawionych Fenianów, jak również i co do krążącej od niedawna pogłoski o podaniu się do dymisyi wice-króla Irlandyi, hrabiego Spencer'a. Pierwszy minister oznajmił, iż pogłoska dopiero wspomniana jest zupełnie fałszywą, a sekretarz stanu do spraw Irlandyi, p. Chichester Fortescue, zawiadomił izbę, iż podburzające mowy ułaskawionych świeżo Fenianów, miane przez nich na uczcie publicznej w Korku, zostały zakomunikowane do opinii prawników koronnych, oraz że trzej główni agitatorowie feniańscy z liczby zadekretowanych w roku przeszłym ułaskawienia nie otrzymali, ani też nie ma rząd intencyi takowego N. Pani proponowaé.

Poczem przeszła izba do porządku dziennego, t. j. do rozpraw nad bilem o kościele irlandzkim, w której materyi przemawiał najprzód p. Walpole, były minister spraw wewnętrznych w gabinecie hr. Derby. Nie należy on do odznaczających się mowców; słuchano go jednak pilnie dla powagi charakteru i wpływowego w torysowskiem stronnictwie stanowiska. Zdaniem jego, jeżeli anglikańskiemu kościołowi w Irlandyi odjętym zostanie jego państwowy charakter, będzie to pierwszy w swoim rodzaju fakt zrzucenia się ze strony państwa z obowiązku względem religii i pozbycia się wszelkiej troski o religijne pożytki narodu; wywłaszczenie bowiem kościoła odejmuje temuż środki zabezpieczenia tych pożytków, gdy zagarnięte mienie jego nie na te obraca się cele, dla jakich było przeznaczone. Pan Walpole utrzymywał, iż dobra kościoła urzędowego nie były źle używane, ani też fakt ich posiadania przez kościół żadnego złego wpływu nie wywierał; a zatem nie przedstawia się zgoła takie położenie, któreby upoważniało parlament do zaboru onych i odmiennego niemi rozporządzenia, — co jużci jest bezprzykładną prawodawczą rewolucyą. Dotychczas Anglia reformacyami tylko i restauracyami naprzód się posuwała, a oto jest pierwszy zamach na same podstawy jej bytu. Co do użytków, na jakie według rozporządzeń bilu mają być fundusze kościelne przeznaczone, a które to dobroczynne użytki mają w zupełności akt zaboru usprawiedliwić — przypomina mówiący, że nie po to tylko i nie po to głównie Zbawiciel na świat przyszedł, aby ślepych i inne kaleki uzdrawiać, lecz aby naukę swą ludzkości ogłosić.

Następnym mowcą był Sir Henryk Bulwer, znany dyplomata, nie zbyt dawno jeszcze poseł W. Brytanii w Konstantynopolu. Według niego nie prawna to jest ani teologiczna, lecz polityczna kwestya — jak Irlandyą rządzić należy; więc i on też tylko z punktu widzenia statysty zapatrywać się na nią radzi. Opozycya przeciw bilowi wydaje mu się anachronizmem i niekonsekwencyą; skoro bowiem raz nastąpiło równouprawnienie katolików politycznie, w roku 1829, to musi z czasem i równouprawnienie religijne być im przyznane. Przepowiedział to poniekąd jeszcze lord Liverpool, mówiąc, iż jedno z dwojga w Irlandyi być musi: — albo kraj ten wszystek na anglikańską religię przejdzie, albo kościół urzędowy zniesiony zostanie. Bil rządowy nie jest więc niczem niespodzianem, lecz owszem jest on prostem następstwem zmienionej od roku 1829 polityki angielskiej względem Irlandyi.

Po sir Henryku Bulwer'ze zabierało głos kilku mniej znaczących deputowanych, i sala znacznie się opróżniła, gdy około 11ej godziny zaczął mówić jeden z przedniejszych członków opozycyi, p. Gathorne Hardy, w ostatnim gabinecie torysowskim minister spraw wewnętrznych. Ławy Izby napełniły się znowu. Jego mowa skierowana była nie tyle na przedmiot rozpraw, ile przeciw celniejszym osobom rządowego stronnictwa, zaczynając od samego pana Gladstone'go, którym polityczne wyrzucał odstępstwo, gdy im z lat dawniejszych zdania ich o kościele urzędowym i o Irlandyi przypomniał. Dalej za przykładem wodza swego, p. Disraelego, dowodził p. Hardy, iż bil ma tylko na celu dogodzenie katolickiej zazdrości; dla niej to mają być poświęcone zaszczytne zdobycze reformacyi, a kościół na pastwę zgłodniałego tłumu oddany! W cóż się obróci akt unii W. Brytanii i Irlandyą? Co będzie znaczyła przysięga na zachowanie przywilejów kościelnych przez panującą osobę wykonywana i koronę obowiązująca? Proponowane dzieło zniszczenia nietylko Irlandczyków nie przejedna, lecz owszem do zuchwalszego spiskowania pobudzi: osądzą bowiem, że się im przez słabość ustępuje. Mowa exministra ze szczególnem przez całe torysowskie stronnictwo słuchana była zadowoleniem.

Odpowiadał mu sam p. Gladstone. Dowodził on nasamprzód preopinantowi, iż najostrzejsze obwinienia przeciwników o niekonsekwencyę nie stanowią jeszcze żadnego środka ku uspokojeniu i przejednaniu Irlandyi. Wyznaczona przedtem a zachwalana przez p. Hardy komisya, mająca stan spraw kościelnych irlandzkich zbadać, nic ostatecznie zadawalającego nie zaprojektowała, pomimo że dużo sobie zadała pracy. Polityka obecnego gabinetu nie chce dalej tak zmudną postępować drogą i stanowcze przynosi rozwiązanie. Czego chciał poprzednik jego w urzędowaniu, p. Disraeli, tego trudno przy najlepszych chęciach wyrozumieć; być może, iż miał na myśli oddzielne uposażenie Kościoła katolickiego obok zachowania przywilejów i dóbr anglikańskiego; ale nigdy myśli tej wyraźnie nie podał; wolał natomiast puszczać na wyborach posądzenie, jakoby rząd teraźniejszy zostawał w tajemnym ze Stolicą Rzymską sojuszu! Odparłszy w dalszym ciągu mowy swojej zarzuty Sir Roundel'a Palmer'a, zakończył ją Pierwszy Minister — gdy było już wpół do trzeciej po północy — podziękowaniem Izbie za cierpliwą uwagę, z jaką go słuchała. „Jak ta skazówka zegarowa — mówił — szybko ku rannemu posuwa się brzaskowi, tak szybko przeminą lata, miesiące i dnie, jakie się jeszcze Irlandzkiemu Kościołowi do przeżycia zostały. Jeden z mowców na posiedzeniu wczorajszem wyraził zdanie, jakoby sprawa ta w początkowe dopiero weszła stadium: ja natomiast sądzę, że nietylko wszyscy członkowie po tej tu stronie Izby (t. j. ministeryalnej), lecz wielu bardzo ze strony przeciwnej muszą to już w duchu przyznawać, iż się owszem do końca z nią zbliżamy. Interesem jest publicznym, abyśmy tej dawnej instytucyi kościelnej na zbyt długą ze zgonem walkę nie wystawiali; większe by to bowiem bole i większe za sobą gorycze pociągnęło, gdyby za dłuższą zwłoką zniknęło powoli obecne pojednawcze usposobienie, któreby rade jaknajłagodniej we wszystkich szczegółach reformy sobie poczynać. Wszakże nie dziś dopiero do czynienia z nią mamy: była ona już przed trzydziestu kilku laty żądana i w części nawet uchwalona. W roku przeszłym wydała o niej Izba ta stanowcze zdanie, a zdanie to potwierdził następnie cały naród na wyborach powszechnych w sposób tak wyraźny, jak tego w dziejach naszych ani jednego nie mamy przykładu. Był to więc drugi krok naprzód. Dziś postąpimy dalej: wymierzony zostanie nowy cios, którego dłużej już ani chwili zatrzymywać nie chcę!“

Przystąpiono zatem do głosowania i bil rządowy uzyskał powtórne odczytanie większością 368 głosów przeciw 250. Komitetowe nad nim narady (t. j. rozbiór poszczególnych artykułów) wyznaczone na dzień 15. kwietnia, a Izba odroczyła się do pierwszego.

Na przedmieściu robotników w Paryżu panuje pewne rozdrażnienie z powodu aresztowań ostatnich dni. Dotąd nie ma nic niebezpiecznego. Liczba aresztowanych wynosi około 8 osób. Oprócz osób, które aresztowano w skutek mów w sali młodych Galów, aresztowano także jeszcze kilka osób w skutek zgromadzenia Belleville, pomiędzy któremi Gustawa Flourens i Bologne. Rząd zakazał również zgromadzenie, które miało się odbyć przy bulewarze Rochechouard. Nastąpiło to dla tego, ponieważ już na zgromadzeniu w Belleville zapowiedziano, że gdyby nastąpiło znowu rozwiązanie, to stawiać będą opór. Roznamiętnienie dojdzie zapewne jeszcze do wyższego stopnia, kiedy się rozpoczną zgromadzenia wyborcze.

Półurzędowy czyli raczej urzędowy dokument, który ma wyjść w tym tygodniu pod tytułem „Lettres à un électeur“, i drugie urzędowe pismo, w którem ma być wyliczone wszystko, co drugie cesarstwo dla dobra Francyi zrobiło, są oczywiście obliczone także na wybory. Tak samo ma się rzecz z ogłoszonem niedawno w dzienniku urzędowym sprawozdaniu p. Vaillant, które żąda, żeby uchwałą senatu udzielono rządowi upoważnienie do dowolnego rozporządzenia skarbami sztuki, które należą do

państwa i do rozdania pewnej części tychże muzeom departamentalnym i kościołom. Ma to wpłynąć korzystnie na gminy a szczególnie na duchowieństwo. Nie wchodząc w to czy takie rozporządzenie odpowiadałoby celowi i czy byłoby to z korzyścią, żeby nagromadzone w Paryżu skarby rozprószyć po całym kraju, trzeba przyznać, że propozycya pana Vaillant jest bardzo zręcznym jakkolwiek nielegalnym manewrem wyborczym. Na duchowieństwo zrobi to niezawodnie dobre wrażenie, jakkolwiek byłby to tylko zwrot ich własności, gdyż jak wiadomo, wielka część tych obrazów, które zawierają dzisiaj muzea paryzkie, zabrana została przed 80 laty z kościołów i klasztorów. Rządowi zależy tem więcej na tem, żeby duchowieństwo przychylnie dla siebie usposobić, ileże teraźniejsza walka wyborcza będzie zaciętszą niż którakolwiek inna. Liczba kandydatów będzie także nadzwyczaj wielka. Nawet Alfons Rothschild szef paryzkiego domu bankowego chce wystąpić jako kandydat w Meaux i Melun.

Z powodu powrotu p. Nigry, posła włoskiego, na swoje stanowisko w Paryżu, omawia paryska korespondencya do „Opinione“ pogłoski o francusko-włoskiem przymierzu, zbijając je stanowczo. Nawet w razie wojny, do której w chwili obecnej nie ma żadnych powodów, nie potrzebowałaby Francya żadnego przymierza Jest ona zupełnie i strasznie uzbrojoną i może w najkrótszym czasie wysłać za granicę 400.000 wojska. Ale marszałek Niel odparł od siebie wszelkie podejrzywania o wojenne zamiary i podał za przyczynę ogromnych uzbrojeń tylko to, że przewaga wojsk francuskich musi być na wszelkie wypadki zapewnioną. Dlatego też Francya nietylko nie potrzebuje żadnego przymierza, lecz owszem musi każde przymierze uważać za szkodliwe, gdy i przymierze z jej strony pociągnęłoby za sobą zawiązanie przymierzy jej przeciwników. W obec Francyi niesprzymierzonej pozostałaby naprzykład Rosya, która posiada potężną siłę odporną, ale nie ma odpowiednich sił zaczepnych, neutralną a to tem pewniej, ileże zaszłe w latach ostatnich w Niemczech zmiany nie odpowiadałyby jej bynajmniej i zmniejszyły jej polityczne wpływy. I któreż mocarstwa miałyby być sprzymierzeńcami Francyi? Czy Austrya i Włochy? Obu tym mocarstwom zależy z ich strony przynajmniej bardzo wiele na utrzymaniu pokoju i oba mogłyby pozostawszy neutralnemi wyświadczyć Francyi znaczne usługi. W duchu może istnieje ugoda pomiędzy Francyą a Włochami, ale taka ugoda nie ma nic wspólnego z zaczepno-odpornem przymierzem na wypadek bardzo dalekiej wojny.

Sprzeciwiając się wprost wszystkim innym doniesieniom utrzymuje florentyński korespondent do „Gazz. di Venezia“ pod d. 28. marca, że operacya finansowa z dobrami kościelnemi nie jest bynajmniej ukończoną. Rząd obstaje przy swoich warunkach i sądzi, że je utrzyma na korzyść eraryum.

Dnia 28. marca skonfiskowano jeszcze przed wydaniem za obrazę osoby królewskiej trzy dzienniki florentyńskie „l'Asino“, „La Zenzero“ i „Il Messia.“

Do „Corr. Havas“ piszą z Rzymu pod dn. 25. marca, że rzeźwość i ruchliwość Ojca św. wzbudza tam podziwienie. Rano w wielki Czwartek po mszy udał się Papież niesiony w krześle i poprzedzony przez cały dwór swój do atrium kościoła św. Piotra. Plac św. Piotra przepełniony był niezliczonym tłumem ludu, na peronie bazyliki stali chłopi i pielgrzymi, u stóp obelisku garnizon Rzymu z muzyką, chorągwiami i armatami, dokoła tłumy ludu, z tyłu powozy. Najprzód pojawili się w loży liczni dygnitarze, poprzedzający Papieża, nakoniec okazał się sam Ojciec św. w tyarze. Jakoby na znak czarodziejski ucichło się nagle wszystko, wszystkie głowy odkryły się, uderzono w bębny i od minuty do minuty powtarzały się salwy działowe. Podczas tego Pius IX. wyciągnąwszy ramiona, jakoby cały świat chciał przygarnąć do swojego łona, z oczyma wzniesionemi ku niebu, śpiewał donośnym głosem zwyczajne słowa. Tłumy odpowiedziały amen i podniosły głośny okrzyk. Z Atrium zniesiono Ojca św. do kościoła św. Piotra do tej części gmachu, gdzie się ma odbyć sobór. Zebrani tam byli kapłani z różnych krajów, reprezentujący apostołów, odziani w białe płaszcze mając bose nogi oparte na poduszkach. Papież, któremu posługiwali prałaci, niosący miednicę srebrną, gąbkę i ręczniki, zbliżał się do każdego z kapłanów i zwilżywszy jego nogi gąbką, ocierał je potem ręcznikiem. Ztamtąd przeszli owi zastępcy apostołów do innej sali bazyliki, gdzie był nakryty stół. Po benedicite wniosła służba papieska potrawy i podawała je prałatom, a ci znowu Papieżowi, który znowu obsługiwał kapłanów.

Półurzędowe dzienniki paryskie oświadczają, że publikowany przez „Nain jaune“ mniemany manifest familii Orleans przeciwko kandydaturze ks. Montpensier, jest apokryfem. Równocześnie donoszą też dzienniki, że zapowiedziana przez dziennik „International“ kandydatura wnuka Króla Józefa o tron hiszpański jest najzupełniejszem zmyśleniem.

O wypadkach w Madrycie w d. 24. z. m. piszą ztamtąd co następuje: kwestya konskrypcyi wojskowej i poboru tegorocznego kontyngensu w 25.000 ludzi zajmowała wyłącznie uwagę publiczną w ciągu ubiegłego tygodnia i sprawiła nie małe zaburzenie tak w izbie jak i po za jej obrębem. Dnia 22. z. m. była na porządku dziennym debata nad ustawą względem poboru i zaczęła się po odczytaniu znacznej liczby petycyi przeciwko zatrzymaniu systemu konskrypcyi zaciętą sprzeczką między wiceprezydentem p. Martos a panem Garcia Lopez. Na godzinę przed otwarciem posiedzenia około 300 kobiet zgromadziło się pod obeliskiem na Prado. W około nich zebrało się mnóstwo ciekawych, mężczyzn i kobiet z Lavapies najuboższej dzielnicy Madrytu. Widzowie nie wiedzieli z początku o co idzie, dopiero koło godziny 3. tłum ruszył przed pobliski pałac kongresu i w ówczas dopiero dowiedziano się, że to ma być demonstracya przeciwko konskrypcyi. Na małym placu przed pałacem w około posągu Cerwantesa zebrało się wkrótce kilka tysięcy ludzi, a najśmielsze z kobiet wstąpiły na stopnie peristylu. Przyjął je tutaj Rivero otoczony kilku deputowanymi i radcami municypalności, i miał przemowę w której wezwał obecnych do rozejścia się. Przypominał, że poprzedniego dnia rada Ayuntamiento deklarowała się wykupić wszystkich młodych ludzi rodem z Madrytu, którzy mieliby służyć w wojsku. Słowa jego nie sprawiły żadnego skutku i kobiety wdzierały się już na korytarz, gdy nagle wystąpili deputowani Castelar, Sorni, Chao, Blane i inni. Na przemówienie pp. Castelara i Sorni tłum zabierał się już do odejścia w tem dep. Joaristi wyrzekł kilka słów, które na nowo rozjątrzyły pospólstwo. Dopiero za ukazaniem się dwóch kompanii gwardyi narodowej tłum rozszedł się do domów. W sali posiedzeń minister oświecenia Ruiz Zorilla wspomniał o tym wypadku co dało powód do starcia pomiędzy nim a dep. Joaristi. W debacie nad ustawą względem poboru zabierał głos najprzód dep. Castalar i zastanawiał się nad rozmaitemi systemami wojskowemi w Europie i oświadczył się w końcu za systemem angielskim. Przemawiał po nim Prim i jeszcze kilku deputowanych, poczem o godz. 7. zawieszono posiedzenie do godz. 9. Na posiedzeniu nocnem przyjęto przedłożenie w pierwotnej formie z odrzuceniem wszystkich poprawek, poczem kongres odroczył się na czas świąt wielkanocnych.

„Liberté“ obstaje nietylko przy swojem twierdzeniu, że w. Porta w piśmie wysłanem do swoich ajentów zagranicznych oświadczyła się przeciwko instalowaniu ajentów politycznych Księstw naddunajskich przy dworach zagranicznych, lecz podaje nawet text odnośnej noty, której istnienie inne dzienniki stanowczo zbijały. Nota ta podług podania „Liberté“ takby opiewała: „Wysoka Porta dowiaduje się właśnie, że rząd połączonych Księstw naddunajskich postanowił urzeczywistnić żywiony od dawna zamiar akredytowania politycznych ajentów przy dworach zagranicznych, a to na podstawie uchwały izby mołdowołoskiej. Wyznaczone księstwom, jako hołdowniczym w. Porty krajom, stanowisko nie pozwala im urzędowej reprezentacyi zagranicą. Wysoka Porta nie może więc takiego zamiaru zaprobować. Pospieszam więc uwiadomić pana z jakiego stanowiska rząd cesarski na ten projekt się zapatruje i proszę pana, abyś zrobił już teraz stosowne przedłożenia. Jego Excel. ministrowi spraw zewnętrznych Jego Mości. ... etc.“ — podpisano Savfet. Nota ta ma być datowaną d. 3. lutego.

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) D. 1. b. m. Józef Zubek robotnik na kolei żelaznej 28 lat liczacy, żonaty, pracując obok dworca kolei brodzkiej wpadł skutkiem własnej nieostrożności pod wagon z szutrem ciągniony przez lokomotywę i został przejechany przez obie nogi.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) D. 28. sierpnia 1868 wybuchł w nocy w miaseczku Krystynopolu okropny pożar, który prawie połowę mieściny w perzynę obrócił, bo w krótce stało 103 domów w płomieniach, i dla braku ratunku prawie do szczętu zgorzały. Wielu z poszkodowanych, straciwszy całe swoje mienie, opuściło na zawsze miejsce nieszczęścia. Wszystko wskazuje na zbrodnicze podłożenie ognia. Szóstego dnia stawiła się sama Apolonia Walciszekowa z Wareża pod Bełzem przed zwierzchnością w Krystynopolu, i przyznała się do tego czynu. Jest to córka właściciela realności, 23 lat licząca, osoba rozwiązłego życia, już za kradzież kryminalnie karana. Przed sądem śledczym w Sokalu zeznała, że miała zamiar udać się do innego miasta, i chcąc ukraść pieniędzy na podróż podpaliła dach pewnego domu. Przestraszona jednak okropnym widokiem, uciekła zaraz do ojca, gdzie się w stodole ukryła, a nareszcie w ręce sprawiedliwości oddała.

Apolonia Walciszakowa stawała już 11. lutego b. r. przed sądem krajowym we Lwowie, lecz odwołała całkiem swoje zeznanie twierdząc, że jest niewinną i że tylko kłamała by swojemu ojcu wstyd zrobić. Rozprawa zatem odroczoną została. D. 1. b. m. stawała znowu przed sądem i świadkowie rzeczywiście potwierdzili że Apolonia W. ognia podłożyć nie mogła, bo się wtenczas gdzieindziej znajdowała.

Sąd nie uznał jej winną.

(Prezyd. radca sądu kraj. p. Mogielnicki, oskarzyciel radca sądu wyż. i prokurator państwa p. Danek, obrońca p. adw. Dr. Pomianowski.)

Iwaś Biłuta właściciel realności w Kamionce pod Rawą, 48 l., ob. gr. k., ojciec 5ga dzieci, stawał d. 31. marca b. r. przed sądem, oskarzony że w sprawie wekslowej przez pewnego żyda przed sąd pozwany, fałszywą przysięgę złożył. Biłuta zapiera się, jednak świadkowie zgodnie zaprzysięgli, że weksel za zezwoleniem Biłuty, tudzież za podaniem pióra nieumiejącemu pisać Biłutowi podpisany został. Sąd skazał Biłutę na 1 miesiąc ciężkiego więzienia z 2razowym postem w każdym tygodniu (wniosek 3 m. z postem) i obżałowany przyjął wyrok. (Prezyd. radca sądu kraj. p. Mogilnicki, oskarzyciel zastępca prokuratora p. Dr. Prachtel.)

(Ucieczka z więzienia.) Aresztowany w Chrzanowie za oszustwo Jan Gorzkowski vel Wilkoszewski umknął z aresztu d. 21. z. m. Jest on średniego wzrostu, liczy około 25 lat, blondyn, z zarostem na twarzy. W chwili ucieczki miał na sobie ciemne spodnie i takiż surdut, brunatny paltot i czapkę okrągłą z siwego baranka.

(Zabójstwo) W Liszkach w pow. krakowskim d. 29. z. m. syn tamtejszego rzeźnika Franciszek Kowalik 19 lat liczący posprzeczał się na drodze z parobkiem Pawłem Wlazło 21 lat liczącym i ugodził go tak zwanym kozikiem tak nieszczęśliwie, że Wlazło w kilka minut potem umarł. Zabójca został uwięziony.

Gospodarstwo. przemysl i handel.

Lwów, 2. kwietnia. Na tutejszej giełdzie płacono: Pszenica 170 ℔ 6 złr. 75 c. do 7 złr. 25 c., żyto 160 ℔ 4 złr. 75 c. do 5 złr. — c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 50 c. do 4 złr. 80 c., owies 100 ℔ 2 złr. 80 c. do 3 złr. — c, kukurudza 170 ℔ 4 złr. 25 c. do 4 złr. 30 c., hreczka 140 ℔ 4 złr. 35 c. do 4 złr. 40 c., koniczyna 180 ℔ 36 do 40 złr., rzepak 150 ℔ 9 złr. 50c. do 10złr., lnianka 150 ℔ —złr. — c. do —złr.— c., groch 180 ℔ 5 złr. — c. do 5 złr. 20 c.; łój 100 ℔ 30 złr. 50 c. do 31 złr., potaż drzewny 100 ℔ 13 złr. do 14 złr. 50 c., chmiel 100 ℔ — do — złr.; spirytus wiadro — złr. — c. do — złr. — c.

„Gazeta nar.“ ogłasza następujące wezwanie: Ogólnie uznano, że dochód kraju ze sprzedaży lnu i konopi nie podwyższy się, jeżeli wyprawa włókna nie będzie wydoskonaloną. Ponieważ jednak doświadczenie uczy, że racyonalna wyprawa przemysłowa lnu i konopi najkorzystniej i najspieszniej w fabrykach może być uskutecznioną, a wszelkie przedsiębiorstwa fabryczne najpraktyczniej się przeprowadza zespolonemi siłami drogą stowarzyszeń akcyjnych, więc postanowiła komisya fachowych uprawiaczy lnu, wysadzona z ramienia Towarzystwa gosp. galic. dołożyć starania, aby jak najspieszniej zawiązało się w kraju naszym takie stowarzyszenie akcyjne celem fabrycznej wyprawy racyonalnej lnu i konopi.

W tym celu wysadziła komisya ze swego łona podkomitet, któremu polecono zająć się przedwstępnym rozbiorem wszelkich projektów, dotyczących tej sprawy. Komisya postanowiła zarazem, że odnośne projekta mają być przedkładane temu podkomitetowi najdalej do dnia 1. maja b. r.

Wyżwzmiankowany podkomitet wzywa więc niniejszem wszystkich, kogo to obchodzi, aby najdalej do dnia 1. maja b. r. przedłożył mu swoje projekta organizacyi akcyjnej spółki celem fabrycznej wyprawy lnu i konopi. Odnośne pisma należy adrerować do komitetu centralnego Towarzystwa gosp. galic. we Lwowie.

Projekta, później nadesłane, nie będą mogły być uwzględnionemi.

Lwów dnia 1. kwietnia 1869.

Edward Dzieduszycki, przewodniczący; Mieczysław Darowski, sekretarz; Jan Breuer. W. Hudetz, F. Petrowicz. Ferd. Henzel.

Ostatnia poczta.

Berlin, 1. kwietnia. „Nordd. Allg. Ztg.“ mówiąc o rezultacie wyborów w Węgrzech, sądzi, że nie będzie zbytecznych trudności do zbliżenia się stronnictwa Deaka z frakcyami opozycyi umiarkowanej dla wspólnego wystąpienia przeciw najskrajniejszej lewicy. Opozycya kilka razy oświadczyła, że Węgry nie powinny nienawistnem okiem patrzeć na narodowy rozwój Niemiec lecz owszem winny go uważać jako nową rękojmię własnej samodzielności.

Paryż, 1. kwietnia. Liczba powołanych żołnierzy którzy byli pół roku na urlopie nie jest większą jak kontyngens obecnie rozpuszczony na urlop.

Genewa, 1. kwietnia. Dziś znowu był rozruch. Aresztowano 5 osób. Lud usiłował uwolnić aresztowanych lecz zamiar się nie udał.

Florencya, 1. kwietnia. Pogłoski o rozruchach we Włoszech są przesadzone. Ruchy miejscowe na rozmaitych punktach są bez związku ze sobą. Mazzini był przeciwny. Przywódcy ruchu przekonali się o swojej bezsilności nie znalazłszy nigdzie poparcia zwłaszcza na prowincyi.

Lizbona, 1. kwietnia. Z Rio Janeiro donoszą pod d. 8. marca, że w Paraguay sytuacya nie zmieniła się jeszcze. Nie wiadomo gdzie Lopez się znajduje. Juahama umarł. Paranhos przybył do Assumption.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 2. kwietnia.

Hotel George: PP.: Rodakowski M., c. k. pułkownik, z Gródka. — Augustynowicz S., z Szeptyc. — Cywiński A., z Płotycz. — Jełowicki A., z Rosyi. — Petrowicz F., z Wołostkowa. — Kastory Lud., z Podhajec. — Moskowicz Lud., z Wiednia.

Hotel Langa: Saitter R., c. k. radca obrach., z Wiednia. — Metzger M., c. k. podporucznik, ze Stryja.

Hotel angielski: Br. Romaszkan J., z Horodenki. — Br. Romaszkan M., z Wiednia. — Czajkowski H., z Bobrki. — Ochocki J., z Wierzbowic.

Pod Nr. 176 2/4: Papara H., ze Zubówmostu.

Hotel podolski: Górka P., c. k. notaryusz, z Rawy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 2. kwietnia.

Hr. Konarscy H. i A., do Tarnopola. — Gorajski K., do Jasła. — Younga W., do Przemyśla.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 2. kwietnia 1869.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325.35	+ 2.0	91	W. b. sł.	0
2. god. po poł.	325.43	+1.3	63	Z. „	3
10. god. wiecz.	325.52	+ 5.8	82	— m.	0

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy lwowskiej.

Efekta	Ukuteczn. przedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 2. kwietnia.								
Akcye gal. kol. z K. L.	—	—	—	—	218	50	219	50
Akc. kol. lw.-czer.	—	—	—	—	185	75	186	50
„ banku hip. galic.	92	—	92	—	91	50	92	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	190	—
Kolej Lw.-Cz. Jassy	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	90	25	91	10
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	78	—	78	50
Banku hip. gal.	—	—	—	—	91	—	91	75
gal. zakł. kre. włośc.	—	—	—	—	91	50	92	50
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	71	25	71	75
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księst. Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	101	25	102	25
Pier. k. g. k. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto Lw.-Cz. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	90	5	97
Dukat cesarski	—	—	—	—	5	97	6	5
Napoleondor	—	—	—	—	10	14	10	25
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	25	10	40
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	92	1	98
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	66¼	1	67¼
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	87	1	89
Srebro	—	—	—	—	124	50	125	50

(Listy zastawne i obligacye: oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 31. marca 1869.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	71.45	71.55
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach o 5%	78 —	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	81.—	—.—
Metaliki po 4½%	56.50	57.—
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	267.—	268 —
Przez. do wyl. z r. 1839 piata część losów	207 —	208 —
Przez. do wyl. z r. 1854	96 —	96 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	104 50	104 70
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	105.50	106 —
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	128 10	128 30
Losy ... po 42 lir. aust.	23 50	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	92 50	93.—
Czech	92.25	92.75
Węgier	79.—	79 25
Galicyi	71.50	72.—
Siedmiogrodu	74.25	75.—
Bukowiny	71 25	71.75
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	730.—	732.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	317 40	317.60
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	831.—	835.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. sterl.) z wpłatą 30%	316 —	316 50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	2375.—	2380.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	334 50	335 50
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	235 75	236.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	179 35	179 75
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	219.25	219.75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	186.—	186 50
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	586.—	588.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w. w. a. przezn. do losowania po 5%	95.40	95.60
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	78 —	—.—
Galic. banku hyp. po 6%	91.50	91.75
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	92 50	93.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	108.—	109.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 złr. m. k.	94 —	94.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	90.75	91.25
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr (za 100 złr.)	99.90	100.50

5. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	168.50	169.—
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	97.—	97.50
Poż. Tryes. po 100 zł. m. k.	120.—	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	57.—	58 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	37.50	38.50
Salma „ 40 „ „	42 50	43 —
Palffego „ 40 „ „	35.—	36 —
Clarego „ 40 „ „	37.50	38 —
St. Genois „ 40 „ „	33.75	34 —
Windischgrätza 20 „ „	22.50	23 —
Waldsteina 20 „ „	24.50	25 —
Keglevicha „ 10 „ „	16.—	16.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.75	16 25

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	105.60	105.75
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	106.—	106 25
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	106.25	106.50
Hamburg za 100 M. B.	93.75	94. —
Londyn za 10 ft. szt.	126.90	127 —
Paryż za 100 fr.	50.50	50.50

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto pełnej wagi	6 01	6.02
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.15	10.16
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	124.50	125.—

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 2. kwietnia.	złr.	kr.
Jednolity dług państwa w banknotach	62	85
„ „ z procentami z maja i listopada	62	85
„ „ w srebrze	70	70
Losy z 1860 roku	102	80
Akcye banku wiedeńskiego	730	—
„ „ kredytowego	291	40
Londyn, 10 funtów szterlingów	127	90
Srebro	125	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedynczy	6	07

DZIENNIK URZĘDOWY.

(724) **Edykt.** (3)

Nr. 3735. C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, że w skutek prośby p. Kazimierza Statkiewicza de praes. 15. grudnia 1868 l. 21.509 celem zaspokojenia pretensyi p. Kazimierza Statkiewicza, mianowicie pretensyi tabelą płatniczą z dnia 8. sierpnia 1865 l. 10.891 na cenie kupna ⅛ części realności pod l. 126 Dz. IV. now. (50 Gm. VII. Piasek st.) na II. miejscu kollokowanej w ilości 275 złr. m. k. czyli 288 złr. 75 c. w. a. z procentem po 6% od 14. lipca 1859 r. bieżącym, kosztami w łącznej kwocie 102 złr. 1 kr. w. a. już przyznanemi, dalej pretensyi p. Kazimierza Statkiewicza powyższą tabelę płatniczą na 4. miejscu zamieszczonej w kwocie 400 złp. na 1 list zastawny galicyjski na 100 złr. m. k. podług wartości nominalnej lub podług kursu na dniu wypłaty z kuponami od dnia 19. kwietnia 1859 aż do zapłaty zredukowanej — w reszcie celem zaspokojenia dalszych kosztów sądowych w kwocie 5 złr. 92 kr. w. a. przyznanych i obecnie przyznających się w kwocie 13 złr. 47 kr. — relicytacya ⅛ części realności w Krakowie pod l. 126 Dz. IV. n. (50 Gm. VII. st.) położonej, przedtem do Maryanny Tomczykowskiej należącej, a w drodze licytacyi publicznej przez Maryannę Kraszewskę nabytej obecnie zaś sukcesorów Maryanny Kraszewskiej, t. j. Józefa Kraszewskiego, Bronisławy Klewar, małoletnich Kaźmierza i Emmy Tomczykowskich i Kazimierza Statkiewicza jako prawonabywcy Józefa Tomczykowskiego własnej w tutejszym sądzie krajowym na dniu 10. czerwca 1869 o godzinie 10. rano przedsięwziętą zostanie, na którą chęć kupna mających z tem dołożeniem się wzywa, iż powyższa część realności na wyznaczonym terminie także niżej ceny szacunkowej w kwocie 1137 złr. 9½ kr. w. a. zostanie sprzedaną, że każdy chęć kupna mający obowiązanym jest złożyć przed rozpoczęciem licytacyi na ręce komisyi licytacyjnej wadyum w kwocie 115 złr. w. a., albo w gotówce, albo w obligacyach państwa, albo w listach zastawnych galicyjskiego stanowego towarzystwa kredytowego wraz z należnemi kuponami, a to podług kursu w ostatniej gazecie lwowskiej wyrażonego, który jednakowoż nominalnej wartości obligacyi państwa lub listów zastawnych przewyższać nie może — jakoteż iż wyciąg hypoteczny i reszta warunków licytacyi w sądzie tutejszym przejrzane być mogą.

O rozpisaniu relicytacyi zawiadamia się Kazimierza Statkiewicza, sukcesorów Maryanny Kraszewskiej, Maryannę Tomczykowską, wierzycieli hypotecznych wiadomych z pobytu do rąk własnych, masę leżącą Marcina Wojciechowskiego zaś, z miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli hypotecznych w szczególności Marcina Gaja albo Goja, dalej tych — którymby uchwała obecna wcale nie lub nie dość wcześnie doręczoną być mogła i którzyby po dniu 9go grudnia 1868 do hypoteki weszli do rąk ustanowionego kuratora w osobie p. Dr. Szlachtowskiego, z substytucyą p. Dr. Kańskiego — dalej c. k. prokuratoryę skarbową, urząd podatkowy i magistrat miasta Krakowa.

Kraków dnia 8. marca 1869.

(715) **Edict.** (3)

Nr. 703. Vom k. k. Bezirksgerichte in Tyśmienitz wird zur Hereinbringung des vom Franz Nagi Rekassy ersiegten Summe von 21 fl. öst. W. sammt 4% vom 14. December 1868 laufenden Zinsen dem zuerkannten Executionskosten pr. 1 fl. 68 kr. öst. W., und 1 fl. 12 kr. öst. W. und der gegenwärtigen Executionskosten pr. 5 fl. 64 kr. die executive Feilbietung der zur liegenden Masse nach Simon Kowbon gehörigen sub CNr. 317 in Tyśmienitz gelegenen, einen Tabularkörper bildenden Realität bewilligt, und in drei Terminen, d. i. 28. April 1869, 20. Mai 1869 und 26. Mai 1869, und zwar bei zwei ersten Terminen über oder um den Schätzungswerth, beim dritten Termine auch unter dem Schätzungswerthe unter nachstehenden Bedingungen vorgenommen werden:

1. Als Ausrufspreis wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth im Betrage von 160 fl. österr. Währ. genommen.

2. Jeder Mitbietender hat vor der Licitation bei der Licitationscommission das 10%tige Vadium im Betrage von 16 fl. öst. W. im Baaren zu erlegen, welches dem Ersteher in den Kaufpreis eingerechnet, den übrigen Licitanten aber gleich nach abgehaltener Licitation zurückgestellt werden wird.

3. Die übrigen Licitations-Bedingungen, der Schätzungsact und der Grundbuchsauszug können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Hievon werden Streittheile und sämmtliche intabulirte Gläubiger, namentlich Moses Rosenstrauch und die liegende Masse nach Johann Kasprowicz durch den Curator Herzel Horn in Tyśmienitz, dann alle diejenigen Gläubiger, welche nach dem 28. Jänner 1869 an die Gewähr der feilzubietenden Realität gelangen würden, oder welchen der gegenwärtige Feilbietungsbescheid gar nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden könnte, durch den in der Person des Jacob Switkes bestellten Curator und durch Edicte verständigt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Tyśmienitz, am 21. Februar 1869.

(738) **Edict.**

Nr. 52704. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird kundgemacht, daß die Firma: „K. Reitzes“ für ein Wechselescomt-Geschäft in Lemberg über Anheimsagung des Inhabers derselben Kassiel Reitzes am 3. October 1868 im Handelsregister gelöscht wurde.

Lemberg, am 7. October 1868.

(739) **Kundmachung.** (1)

Nro. 561. Am 24. April 1869 um 9 Uhr Vormittags wird bei der Radautzer k. k. Staatgestüts-Wirthschafts-Direction wegen Verkauf nachstehender Fruchtquantitäten im schriftlichen Offertwege verhandelt werden, als:

Depositorium: Fruchtspeicher zu		Etage	Fruchtgattung	Quantum in n. ö. Metzen: Einzeln	Zusammen	Durchschnittsgewicht eines n. ö. Metzens: W. Pfund
— —				62		88
Radautz	1	2		189		87
				86		86
	2	1	Winter Weizen	497 2/4	2700	86
		—		551 2/4		86
Fratautz		2		690		81
Woitinell				624		82
Radautz	1	3		1275 2/4		81
	2			1044 2/4		84
Fratautz				1140		82
Woitinell		2	Winter Korn	800	6000	86
				816		82
		3		576		81
				80		77
				268		76
Radautz	1	2	Anis		14 11/16 3/4	41
	2	4	Winter Reps		16 5/16	74
		5	Wilder Reps		15	.

Kauflustige haben ihre mit einer 50 kr. Stempelmarke versehenen Offerten entweder auf das ganze Quantum, oder bloß auf einzelne Theilpartien, welche nach vorstehenden Schema ganz genau nach dem Quantum und den bezeichneten Depositorien beschrieben sein müssen, zum obfestgesetzten Termine hieramts zu überreichen.

In den vorschriftsmäßig ausgestellten Offerten ist der Anboth in Ziffern und Buchstaben pr. Einen n. ö. Metzen und der hiernach entfallende ganze Kaufbetrag anzusetzen, von welch' Letzteren das 10% Vadium im Baaren sogleich anzuschließen kommt, mit der ausdrücklichen Angabe, daß Offerent den Licitationsbedingnissen sich unbedingt unterwirft.

Diese hierauf Bezug nehmenden Offertverhandlungs-Bedingnisse liegen zu Jedermanns Einsicht in der Wirthschafts-Directions-Kanzellei vor.

Radautz, am 27. März 1869.

---

(718) **Licitations-Ankündigung.** (3)

Nro. 8293. Am 21. April 1869 wird bei dem k. k. Domänenamte in Tyniec die Licitation zur Verpachtung der Propinationsgerechtsame in den zur Religionsfondsherrschaft Tyniec gehörigen Ortschaften, und zwar:

1. auf die Zeit vom 1. Juli 1869 bis Ende December 1872 in:

		fl.	kr.
a)	**Łączany** mit dem Ausrufspreise jährlicher	301	28
b)	**Opatkowice** " "	635	—
c)	**Pozowice** " "	209	50
d)	**Rzozow** " "	147	—
e)	**Kopanka** " "	85	—
f)	**Kostrze** " "	207	—
g)	**Tyniec** " "	466	65
h)	**Samborek** " "	225	80

2. auf die Zeit vom 1. November 1869 bis Ende December 1872 in: fl. kr.

i) **Sidzina** mit dem Ausrufspreise jährlicher . 151 —

endlich

3. auf die Zeit vom 1. Jänner 1870 bis Ende December 1872 in: fl. kr.

k) **Gołkowice** mit dem Ausrufspreise jährlicher 251 85

abgehalten werden.

Schriftliche den Licitations-Bedingungen entsprechende und mit dem erforderlichen Vadium versehene Offerten können bis einschließig 20. April 1869 bei dem k. k. Domänenamte in Tyniec überreicht werden.

Das Vadium hat 10% des Ausrufspreises zu betragen.

Es kann auf einzelne Objecte, oder auf mehrere oder alle zusammen licitirt werden.

Die näheren Licitations-Bedingungen können bei dem k. k. Domänenamte in Tyniec eingesehen werden.

K. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 14. März 1869.

Ogłoszenie licytacyi.

Nr. 8293. Dnia 21. kwietnia 1869 odbędzie się w c. k. urzędzie gospodarczym w Tyńcu publiczna licytacya w celu wydzierżawienia prawa propinacyi w posiadłościach do państwa Tynieckiego należących, mianowicie:

1. Na czas od 1go lipca 1869 do ostatniego grudnia 1872:

a) w Łączanach z ceną wywołalną rocznego czynszu . . . . . . 301 złr. 28 kr.
b) w Opatkowcach z ceną wywołalną rocznego czynszu . . . . 635 " — "
c) w Pozowicach z ceną wywołalną rocznego czynszu . . . . 209 " 50 "
d) w Rzozowie z ceną wywołalną rocznego czynszu . . . . . . 147 " — "
e) w Kopankach z ceną wywołalną rocznego czynszu . . . . . . 58 " — "
f) w Kostrzu z ceną wywołalną rocznego czynszu . . . . 207 " — "
g) w Tyńcu z ceną wywołalną rocznego czynszu . . . . 466 " 65 "
h) w Samborku z ceną wywołalną rocznego czynszu . . . . . . 225 " 80 "

2. Na czas od 1. listopada 1869 do ostatniego grudnia 1872:

i) w Sidzinie z ceną wywołalną rocznego czynszu . . . . 151 złr. — kr.

3. Na czas od 1. stycznia 1870 do ostatniego grudnia 1872:

k) w Gołkowicach z ceną wywołalną rocznego czynszu . . . . . . 251 złr. 83 kr.

Pisemne według warunków licytacyjnych wystosowane i w przepisane wadyum zaopatrzone oferty mogą być włącznie do 20. kwietnia 1869 do c. k. urzędu gospodarczego w Tyńcu wniesione.

Wadyum ma 10% ceny wywołalnej wynosić.

Można na propinacye w pojedynczych posiadłościach, lub na więcej, lub wszystkich posiadłościach razem licytować.

Bliższe warunki licytacyi można w c. k. urzędzie gospodarczym w Tyńcu przejrzeć.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 14. marca 1869.

(722) **Edict.** (3)

Nro. 4698. Vom k. k. Bezirksgerichte in Saybusch wird hiemit bekannt gegeben, daß zur Hereinbringung der durch Clemens Mokwa gegen Adalbert Łuszczkiewicz ersiegten Forderung pr. 147 fl. 84 1/2 kr. öst. W. die executive öffentliche Feilbietung der dem Schuldner Adalbert Łuszczkiewicz gehörigen Hälfte der Hausrealität sub CNr. 205 in Saybusch sammt den hiezu gehörigen Grundstücken in drei Terminen, und zwar auf den 13. April, 10. Mai und 7. Juni 1869, jedesmal um 10 Uhr Vormittags unter nachstehenden Bedingungen abgehalten werden wird:

1. Zum Ausrufspreis wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth der obigen Realitätshälfte pr. 430 fl. öst. W. angenommen, unter welchem dieselbe bei dem ersten und zweiten Termine nicht veräußert werden wird. Bei dem dritten Feilbietungstermine dagegen wird diese Realitätshälfte auch unter dem Schätzungswerthe an den Meistbieter hintangegeben werden.

2. Jeder Kauflustige hat vor Beginn der Licitation als Vadium den Betrag pr. 43 fl. öst. W. entweder im Baaren, oder in öffentlichen auf den Ueberbringer lautenden Obligationen nach deren letztem Curswerthe berechnet zu Händen der Licitations-Commission zu erlegen, welches dem Ersteher in den Kaufschilling eingerechnet, den Mitlicitanten aber sogleich nach beendigter Feilbietung zurückgestellt werden wird. Der Ersteher ist verbunden dasselbe allsogleich nach Zuschlag bis zur Höhe von 10% des Kaufschillings zu ergänzen.

Die übrigen Licitations-Bedingnisse können in den h. g. Acten eingesehen werden.

K. k. Bezirksgericht.

Saybusch, den 30. December 1868.

(721) **Kundmachung.** (3)

Nro. 6870. Seine k. und k. Apostolische Majestät haben mit allerhöchsten Entschließung vom 14. November 1868 die Auflassung der Zitadelle in Lemberg als fortifikatorisches Objekt anzubefehlen geruhet.

In Folge dessen und im Grunde des h. Erlasses des k. k. Reichskriegsministeriums vom 29. Jänner Abt. 8. Nr. 333 wird laut Eröffnung des hiesigen k. k. General-Commando vom 6ten d. Mts. Nr. 838 M. A. auch der bis nun bestehenden fortifikatorische Bauverbots-Rayon um diese Zitadelle aufgehoben, und die Rückstellung der bei der hiesigen k. k. Genie-Direction erliegenden Demolirungsreverse über die innerhalb des besagten Rayon bestehenden Bauten und Gebäude anderen Eigenthümer durchgeführt werden.

Welches hiemit mit dem Beifügen verlautbart wird, daß die bezeichneten Reverse bei der k. k. Genie-Direction gegen Empfangsbestätigung behoben werden können.

Lemberg, den 24. März 1869.

Obwieszczenie.

Nr. 6870. Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 14. listopada 1868 nakazać zniesienie fortyfikacyjnego znaczenia cytadeli lwowskiej.

Skutkiem tego, tudzież na mocy wysokiego rozporządzenia c. k. państwowego ministerstwa wojny z 29. stycznia r. b. oddział 8 N. 333 znosi się podług obwieszczenia tutejszej c. k. jeneralnej komendy także istniejący dotąd zakaz budowania w obrębie fortyfikacyjnym tej cytadeli, i złożone w tutejszej c. k. dyrekcyi inżynieryi rewersy względem zburzenia znajdujących się w rzeczonym obrębie fortyfikacyjnym budowli i budynków będą zwrócone przynależnym właścicielom.

Co się oznajmia niniejszem z tym dodatkiem, że wspomnione rewersy mogą być odebrane w c. k. dyrekcyi inżynieryi za potwierdzeniem otrzymania.

Lwów, 24. marca 1869.

(690) **Edykt.** (3)

Nr. 15099. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Ignacego Kalicińskiego, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania p. Maryi Springer z dnia 28go maja 1867 do L. 30445, uchwałą z dnia 29go maja 1867 do L. 30445 nakaz płatniczy na sumę wekslową 450 złr. a. w. z p. n. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Dr. Malemu doręczonym został.

Lwów, dnia 24. marca 1869.

(736) **Edict.** (1)

Nro. 3288. Vom k. k. Kreisgerichte zu Tarnopol wird bekannt gemacht, es sei am 25. Februar 1841 Josef Freudmann zu Tarnopol ohne Hinterlassung einer letztwilligen Willensanordnung gestorben.

Da dem Gerichte der Aufenthalt dessen gesetzlichen Erben Leisor, Chaje Sara 2 N., Samuel Antschel und Rickel Freudmann unbekannt ist, so werden dieselben aufgefordert, sich binnen 1 Jahre von untangesetzten Tage an bei diesem Gerichte zu melden und die Erbserklärung anzubringen, widrigens die Verlassenschaft mit den sich meldenden Erben und dem für sie aufgestellten Curator Hr. Landesadvocaten Dr. Weisstein abgehalten werden wird.

Tarnopol, am 22. März 1869.

(737) **Edict.** (1)

Nr. 710. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Wojniłów wird für die im Auslande Abwesende Maria 1ter Ehe Krampel 2ter Ehe Eisenstein aus Anlaß des von Moses Krampel überreichten Gesuches de praes. 20ten Februar 1869 Z. 710 um Intabulirung desselben als Eigenthümer der Hälfte des in Bukaczowce unter CNr. 24 gelegenen Hauses ein Curator in der Person des Chuna Grossnas aus Bukaczowce bestellt, demselben der diesfällige Tabularbescheid zugestellt, und hievon Maria 1ter Ehe Krampel 2ter Ehe Eisenstein mittelst gegenwärtigen Edictes zur Wahrung ihrer Rechte verständigt.

Vom k. k. Bezirksamte.

Wojniłów, am 21. März 1869.

(735) **Aufruf.** (1)

Nr. 351. Bei dem k. k. Bezirksgerichte in Zaleszczyki ist die mit dem jährlichen Gehalte pr. 300 fl. oder eventuell pr. 250 fl verbundene Stelle eines Gerichtsdieners erledigt.

Bewerber hierum haben ihre Gesuche, worin die Kenntniß des Schreibens darzuthun ist, im vorgeschriebenen Wege binnen vier Wochen bei dem Präsidium des Tarnopoler k. k. Kreisgerichtes zu überreichen.

Vom k. k. Kreisgerichts-Präsidium.

Tarnopol, am 31. März 1869.

(729) **Edict.**

Nr. 6719. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird kundgemacht, daß bei der Firma: „Rentschner et Comp." für eine gemischte Waarenhandlung in Lemberg die Schließung eines neuen Gesellschafsvertrages vom 1. Jänner 1869 im Handelsregister am 8. Februar 1869, kraft dessen die Gesellschaft auf weitere drei Jahre vom 1. Jänner 1869 an erneuert, dadurch aber die Rechte dritter Personen (Handelsgläubiger) nicht berührt wurden, ersichtlich gemacht wurde.

Vom k. k. Landes- als Handelsgerichte,

Lemberg, am 24. Februar 1869.

(727) **Edykt.** (2)

Nr. 705. Ces. król. sąd powiatowy w Rudkach podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż w celu zaspokojenia wywalczonej przez Mojżesza Hersz Laufer i nieobjętą wtedy masę spadkową Samuela Mendla Laufera na mocy ugody z dnia 17go marca 1863 do L. 690 sumy 784 złr. $90^{1}/_{2}$ kr. a. w. z odsetkami 4% od dnia 4. marca bieżącemi, kosztów egzekucyjnych dawniej przyznanych w kwotach 3 złr. 30 kr. a. w., 1 złr. 2 kr. w. a., 3 złr. 98 kr. a. w., a nakoniec teraźniejszych w kwocie 12 złr. 7 kr. a. w. publiczna sprzedaż realności pod Nr. 4 w Rudkach wedle Dom. Tom. I. pag. 50 do Wolfa i Lei d. J. Gartenhaus należącej, w szacunkowej cenie 892 złr. a. w. w dwóch terminach, a to dnia 22go kwietnia 1869 i 20. maja 1869, każdą razą o 10tej godzinie przed południem się odbędzie.

Warunki licytacyjne można w registraturze, stan bierny realności w tabuli, a stan podatków w c. k. urzędzie podatkowym przejrzeć.

O tej licytacyi zawiadamia się prowadzących egzekucyę na ręce Mojżesza Hersza Laufer, tudzież pozwanych Wolfa i Lea Gartenhaus, dalej następujących wierzycieli hypotekarnych: Breindle Apisdorf, Leibe Józefa 2ga im. Gartenhaus, Zofię Niebieszczańską, Arona Achtel i Ewę Chimiakowę do rąk własnych, niemniej nieznanych i tych wierzycieli, którzyby dopiero po dniu 26go lutego 1868 do tabuli weszli, lub którym niniejsza rezolucya z jakiejkolwiekbądź przyczyny nie mogła być doręczoną, na ręce kuratora w osobie p. Stanisława Niedzielskiego zamianowanego.

Rudki, dnia 14. listopada 1868.

(732) **Ogłoszenie konkursu** (2)

celem obsadzenia 5ciu galicyjskich miejsc funduszowych w c. k. wojskowych zakładach wychowawczych.

Nr. 3604. Według reskryptu c. k. ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 4go b. m. l. 1491 będzie z początkiem następnego roku szkolnego $18^{69}/_{70}$ pięć miejsc funduszowych galicyjskich w c. k. wojskowych zakładach wychowawczych do obsadzenia, a mianowicie trzy miejsca w c. k. zakładach kadetów, a ewentualnie w akademiach wojskowych, zaś dwa miejsca w c. k. wojskowych domach wychowawczych, a względnie w kompaniach szkolnych artyleryi.

Celem obsadzenia tych miejsc rozpisuje się niniejszem konkurs z terminem 10. maja 1869. Podania wnosić należy wprost do Wydziału krajowego. Po upływie terminu wniesione podania nie znajdą uwzględnienia.

Skreślone przez c. k. państwowe ministerstwo wojny warunki przyjęcia dla ubiegających się o umieszczenie w c. k. wojskowych zakładach wychowawczych na rok szkolny $18^{69}/_{70}$ są następujące:

I. Do niższego domu wychowawczego w Fischau, a mianowicie wyłącznie tylko do 3ciej lub 4tej klasy, wiek między 9tym a 11tym rokiem, i ukończenie z dobrym postępem 2giej, a względnie 3ciej klasy normalnej.

II. Do wyższych domów wychowawczych wiek od 12tu do 13tu lat, i ukończenie z dobrym postępem przynajmniej 4tej klasy normalnej. Starsi wiekiem mogą być przyjęci do wyższych klas, jeżeli ukończyli z dobrym postępem przynajmniej 1. klasę szkół niższych realnych lub gimnazyalnych.

III. Do szkolnych kompanii artyleryi: wiek między 15tym a 17tym rokiem, tudzież ukończenie z dobrym postępem wszystkich klas zupełnej niższej szkoły realnej, lub niższego gimnazyum.

IV. Do zakładów kadetów nastąpić może przyjęcie w roku szkolnym $18^{69}/_{70}$ tylko do III. i IV. klasy, ponieważ dwie pierwsze klasy w zakładach tego rodzaju już nie istnieją. Przyjęcie do klasy IV. jest łatwiejsze z powodu znaczniejszej liczby miejsc wolnych w tejże. Warunki przyjęcia są: wiek między 13tym a 15tym rokiem, i oprócz dokładnej znajomości algebry, ukończenie z dobrym postępem 3ciej, a względnie 4tej klasy szkół realnych lub gimnazyalnych.

V. Do przyjęcia na 1szy rok akademii artyleryi i inżynieryi w Neustadt wymaga się wieku między 16tym a 17tym rokiem i ukończenia z dobrym postępem 2giej klasy szkół wyższych realnych lub gimnazyalnych, prócz tego winni kandydaci posiadać początki języka francuskiego i dobrze umieć matematykę aż włącznie do trygonometryi w płaszczyznie.

Nakoniec winni starający się o przyjęcie do c. k. wojskowych zakładów wychowawczych posiadać także zupełne fizyczne uzdolnienie. W razie przyjęcia bowiem poddać się muszą takowi ponownemu zbadaniu lekarskiemu, równie jak egzaminowi wstępnemu, od których rezultatu dopiero stanowcze przyjęcie zawisłem będzie.

Do podań dołączyć należy: 1) Metrykę chrztu lub urodzenia; 2) poświadczenie odbytej szczepionej ospy; 3) świadectwo o zdrowiu kandydata wydane przez lekarza wojskowego; 4) ostatnie świadectwo szkolne; 5) listę miary wzrostu kandydata; 6) zaświadczenie o stanie majątku, w którem ma być wyrażone, ile kandydat ma rodzeństwa, i czyli takowe ma już utrzymanie samoistne, lub jest w posiadaniu jakiego miejsca funduszowego lub stypendyum, niemniej okoliczność, iż kandydat do przyzwoitego wychowania pomocy potrzebuje.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie dnia 26. marca 1869.

(726) **Kundmachung.** (2)

Nro. 15684. Die Fußbotenpost zwischen Magierów und Rawa ruska hat von nun an von Magierów Montag, Dienstag, Donnerstag und Samstag, und zwar vom 1. April bis Ende September um 3 Uhr 30 Minuten Nachmittag, vom 1. October bis letzten März um 2 Uhr Nachmittag abzugehen, und in Rawa in der ersten Periode um 6 Uhr 15 Minuten Abends, in der letzten um 4 Uhr 45 Minuten Nachmittag einzutreffen, von Rawa ruska Dienstag, Mittwoch, Freitag und Sonntag, und zwar vom 1. April bis Ende September um 6 Uhr Früh, vom 1. October bis Ende März um 7 Uhr Früh zurückzukehren, und in Magierów in der ersten Periode um 8 Uhr 45 Minuten, in der zweiten um 9 Uhr 45 Minuten Vormittag anzukommen.

K. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, den 24. März 1869.

Obwieszczenie.

Nr. 15684. Poczta posłańcza piesza między Magierowem a Rawą ruską ma odtąd z Magierowa wychodzić w poniedziałek, wtorek, czwartek i sobotę, a mianowicie od 1go kwietnia do końca września o g. 3. m. 30 po południu, od 1. października zaś do końca marca o g. 2. po południu, i w Rawie w pierwszym okresie o 6. g. 15 m. wieczór, w ostatnim zaś o g. 4. m. 45 po południu stawać, z Rawy ruskiej we wtorek, środę, piątek i niedzielę, i to od 1. kwietnia do końca września o g. 6. zrana, od 1. października do końca marca o g. 7. zrana powracać, i do Magierowa w pierwszym okresie o g. 8. m. 45 zrana, w drugim zas o g. 9. m. 45 przed południem dochodzić.

Z c. k. galic. Dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 24. marca 1869.

(733) **Ogłoszenie.** (2)

Nr. 3109. W c. k. sądzie krajowym Lwowskim w sprawach karnych złożona jest kwota 100 złr. w. a., która ze zbrodni oszustwa przez znalezienie i przywłaszczenie tejże pochodzi, i znalezioną została we Lwowie w roku 1863, właściciel ma się w przeciągu roku od trzeciego umieszczenia edyktu zgłosić i prawo do tej kwoty wykazać, bo inaczej takowa na rzecz skarbu pod warunkami w §. 358. u. p. k. określonemi oddaną będzie.

Z c. k. sądu krajowego w sprawach karnych.

Lwów, dnia 20. marca 1869.

(728) **Edict.** (2)

Nr. 8056. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte werden die Inhaber des angeblich in Verlust gerathenen, von Maier Aron Liebermann auf eigene Ordre ausgestellten, von Israel Schleger acceptirten Wechsels ddto. Gross-Mosty 1. Mai 1868 über 205 fl. 77 kr. öst. W. sechs Monate a dato in Gross-Mosty zahlbar, aufgefordert, denselben binnen 45 Tagen dem Gerichte vorzulegen, und ihre Rechte zum Besitze desselben zu erweisen, widrigenfalls er für amortisirt erklärt werden würde.

Lemberg, am 24. Februar 1869.

Obwieszczenie.

L. 8056. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa niniejszem posiadaczy wekslu zgubionego z daty Mosty wielkie dnia 1go maja 1868 na 205 zł. 77 kr. w. a. przez Majera Arona Liebermann na własną ordrę wystawionego przez Izraela Schleger akceptowanego w Mostach wielkich w sześć miesięcy od dnia wystawienia płatnego, ażeby go w przeciągu dni 45 sądowi przedłożyli i prawa swe do posiadania go wykazali, ile że w razie przeciwnym za amortyzowany uznany zostanie.

Lwów, dnia 24. lutego 1869.

(717) **Licitations-Ankündigung.** (2)

Nr. 7893. Am 21ten April 1869 wird bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnow wegen Verpachtung der zur Religionsfonds-Herrschaft Uszew gehörigen Propinationsgerechtsame auf die Zeit vom 24. Juni 1869 bis Ende December 1872 eine öffentliche Licitation abgehalten werden.

Das aus drei Sectionen bestehende Pachtobject wird einzeln nach Sectionen und sodann in concreto ausgeboten werden.

Die einzelnen Stationen sind

	fl.	kr.
I. Section, bestehend aus den Ortschaften Ruda, Uszew und Zawada mit dem Fiscalpreise von	689	50
II. Section, bestehend aus den Ortschaften Biesiadki und Zaskow mit dem Fiscalpreise von	186	70
III. Section, bestehend aus den Ortschaften Doly, Jawarsko, Łoniowy, Łysa góra und Porąbka mit dem Ausrufspreise von	1529	45

österr. Währ.

Die Pachtlustigen haben 10% des Ausrufspreises als Vadium vor der Licitation zu erlegen.

Die Pachtcaution ist mit dem 4ten Theile des einjährigen Pachtschillings zu leisten, die Pachtzinsraten, sind monatlich in Voraus einzuzahlen.

Bis 20ten April 1869 — 2 Uhr Nachmittags können auch schriftliche, gehörig versiegelte und mit dem erforderlichen Vadium versehene Offerten bei dem Vorstande der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnów überreicht werden.

Die näheren Licitationsbedingungen können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnow, dann bei dem k. k. Domänen-Amte in Uszew eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, den 14. März 1869.

Ogłoszenie licytacyi.

L. 7893. Dnia 21. kwietnia 1869 odbędzie się przy c. k. skarbowej Dyrekcyi obwodowej w Tarnowie publiczna licytacya w celu wydzierżawienia prawa propinacyi do państwa Uszewskiego należącej, na czas od 24. czerwca 1869 do końca grudnia 1872.

Prawo propinacyi wydzierżawienia się lub w pojedyńczych sekcyach lub też ryczałtowo, a to:

	zł.	kr.
I. sekcya w posiadłościach Ruda, Uszew i Zawada w cenie wywołalnej ...	689	50
II. sekcya w posiadłościach Biesiadki i Żarków w cenie wywołalnej ...	186	70
III. sekcya w posiadłościach Doły, Jaworsko, Łoniowy, Łysa góra i Porąbka w cenie wywołalnej	1529	45

wal. austr.

Wadyum przed licytacyą złożyć się mające wynosi 10proc. ceny wywołalnej.

Pisemne, opieczętowane i w przepisane wadyum zaopatrzone oferty mogą być włącznie do 20. kwietnia 1869 do 2giej godziny po południu do c. k. skarbowej Dyrekcyi obwodowej w Tarnowie wniesione.

Bliższe warunki licytacyi można w c. k. skarbowej Dyrekcyi obwodowej w Tarnowie, tudzież w zarządzie dóbr w Uszwi przejrzeć.

Z c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 14. marca 1869.

(709) **Edykt.** (3)

L. 2107. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie niniejszem ogłasza, że dnia 29. kwietnia 1869 i 31. maja 1869 o godzinie 10. przed południem w sądzie tutejszym publiczna sprzedaż realności pod l. $196^{3}/_{4}$ w Stanisławowie Dom. 1. pag 196. h. 17. położonej, na zaspokojenie pretensyi Sus Horn w kwocie 100 zł. w. a. z p. n. przedsięwzięta będzie.

Wspomniona realność przy powyższych terminach nie niżej ceny wywołania 305 zł. $58^{1}/_{2}$ sprzedaną będzie. Wadyum wynosi 30 zł. 56 c. w. a.

Warunki licytacyi, akt oszacowania i wyciąg tabularny można w registraturze sądowej przejrzeć. Dla wszystkich wierzycieli, którymby uchwała niniejsza lub późniejsza doręczoną w czasie nie została, lub którzyby po 11. lutego 1869 do tabuli weszli, ustanawia się kuratora w osobie p. adwokata Kwiatkowskiego.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 10. marca 1869.

(707) **Edict.** (3)

Nr. 15376. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird hiemit den dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Caroline und Mieczysław v. Kępińskie bekannt gemacht, daß wieder dieselben über das Gesuch der Rebeka Marszałkiewicz ddto. praes. 23. März 1869 z. Z. 15376 mit Beschluß vom 24. März 1869 z. Z. 15376 die Zahlungsauflage über die Wechselsumme von 6000 fl. öst. W. s. N. G. erlassen und dem unter Einem bestellten Curator Hrn. Landesadvocaten Dr. Smiałowski zugestellt worden sei.

Lemberg, am 24. März 1869.

(714) **Edykt.** (3)

Nro. 4652. C. k. sąd powiatowy w Podhajcach uwiadamia niniejszym z miejsca pobytu nieznajomego Jerzego Hüttemann, że przeciw niemu w sprawie Antoniego Brzozowskiego cesyonaryusza Włodzimierza Malinowskiego o zapłacenie 150 złr. w. a. pod dniem 24. grudnia 1868 l. 4652 wyrok w zaoczności wydany i kuratorowi p. Józefowi Inglot doręczony został.

C. k. sąd powiatowy.

Podhajce, 24. grudnia 1868.

(725) **Concurs-Ausschreibung.** (3)

Nro. 342-Pr. Zur Wiederbesetzung der bei dem Starasoler k. k. Bezirksgerichte erledigten k. k. Bezirksrichtersstelle mit dem Gehalte 1500 fl. öst. W., eventuell 1300 fl. öst. W. wird der Concurs ausgeschrieben.

Bewerbungsgesuche sind bis zum 18. April 1869 an das Präsidium des Samborer k. k. Kreisgerichtes zu leiten.

Sambor, am 30. März 1869.

(713) **Edykt.** (3)

Nr. 482. Ces. król. sąd powiatowy w Kutach uwiadamia, że na dniu 15. września 1859 Hrycko Bukatczuk, wieśniak z Kobak, umarł z pozostawieniem gospodarstwa pod L. kons. 150.

Gdy miejsce pobytu jego syna Fedora Bukatczuka niewiadome, przeto wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku do tutejszego sądu się zgłosił do spadku po wyżwspomnionym ojcu swym, inaczej po upływie tego terminu pertraktacya z resztą spadkobiercami i z ustanowionym dla niego niniejszym kuratorem Iwanem Bukatczukiem przeprowadzoną będzie.

C. k. sąd powiatowy.

Kuty, dnia 13. marca 1869.

Doniesienia prywatne.

Am 15. April 1869

Gewinnziehung des k. k. österreichischen Staats-Anlehens vom Jahre 1864. Gewinne des Anlehens fl. 250.000, fl. 220.000, fl. 200.000, fl. 150.000, fl. 50.000, fl. 25.000, fl. 15.000, fl. 10.000, fl. 5 000 fl. etc. etc.

Gesetzlich gestempelte Antheilsscheine, welche so lange giltig sind, bis denselben der zwanzigste Theil eines Gewinnes von fl. 250.000 bis abwärts **fl. 155** zugefallen ist, empfehlen gegen Einsendung des Betrags oder Postanzahlung

von 8 Gulden pr. Stück,

9 St. kosten fl. 70, 20 St. fl. 155.

Rothschild et Co.,

(741—1) Postgasse Nr. 14 in Wien.

Wiederverkäufer werden angestellt.

Przestroga.

Ponieważ żadnych wekslów nie wystawiałem, ani obowiązku wypłat na tej podstawie nie przyjmowałem, poczuwam się do obowiązku publicznie oznajmić, iż jeżeli jakie są z mojem nazwiskiem w obiegu, takowe za podrobione i zmyślone ogłaszam

Lwów, w kwietniu 1869.

(740—1) **Wysocki August.**

Die FILIALE der k. k. priv. österr. Kredit-Anstalt für Handel und Gewerbe in Lemberg

bringt hiermit zur öffentlichen Kenntniß, daß sie

den Zinsfuß für ihre Cassa-Scheine vom

1. November l. J. ab,

von 3½% auf 4% gegen achttägige Kündigung erhöht, und ihre sämmtlichen in Umlauf befindlichen Cassa-Scheine

vom 1. November

angefangen mit 4% gegen 8tägige **Kündigung** verzinst.

Lemberg, am 24. October 1867. (8—38)

Nadzwyczaj korzystne i najpewniejsze umieszczenie kapitału

nastręczają **Listy zastawne** c. k. uprz. galic.

ZAKŁADU KREDYTOWEGO WŁOŚCIAŃSKIEGO.

1. Listy te oprocentowują się po **6 od sta** rocznie, kupony odsetkowe **nie podlegają opodatkowaniu** i wypłacane będą co pół roku na dniu 1. stycznia i 1. lipca.
2. Rzeczone obligacye biorą stosunkowo **udział w 50%** czystego zysku Zakładu.
3. Ściągnięcie takowych za wypłatą nominalnej wartości nastąpi najdalej w **piętnastu latach** drogą corocznego losowania.
4. Na wszystkich giełdach publicznych mogą one być użyte w obrocie handlowym i służyć jako kaucye a kupony tych listów wypłacane będą bez wszelkich potrąceń **także i we Wiedniu w c. k. uprzyw. Banku związkowym** (Vereinsbank.)
5. Posiadacze tych listów zastawnych w wysokości 10.000 zł. mają prawo głosowania na walnem zgromadzeniu Zakładu.
6. Za dokładne oprocentowanie, punktualną wypłatę dywidendy i ściągnięcie listów zastawnych w myśl statutów, poręcza Zakład całym swym majątkiem łącznie z funduszem rezerwowym, do którego wpływają oprócz wkładek wstępnych od członków, jeszcze i 30 procent rocznie z czystego zysku, tudzież odpowiada ogółem swoich hypotekowanych albo zastawem zabezpieczonych kapitałów.
7. Kwoty, na ktore obligacye opiewają, użyte zostały na pożyczki dla gospodarstw gruntowych, a mianowicie jako pierwsze pozycye. i to tylko do połowy wartości gruntu (budynków nie wliczając), przyczem przyjęto wartość gospodarstwa według sto razy wziętej kwoty stałego podatku gruntowego z pominięciem dodatku.
8. Przed wystawieniem tych obligacyj wykazano pod kontrolą c. k. komisarza rządowego, że odnośne kwoty hipotekarne, albo uzyskanem sądownie prawem zastawu, zostały zabezpieczone na obciążonem pożyczką gospodarstwie; prócz tego
9. Poręcza za wszelkie zobowiązania Zakładu, względem osób trzecich przyjęte, co najmniej **dziesiąta część** wszystkich udzielonych przez Zakład pożyczek, którą ubiegający się o pożyczkę uiścili gotówką do majątku zakładowego tytułem wkładek udziałowych.
10. Nadto poręczają **wzajemnie i solidarnie** także wszyscy dłużnicy do jednego powiatu należący za wszelkie w tym powiecie udzielone przez Zakład pożyczki.

Zważywszy, że Zakład udziela pożyczki za przyzwolonemi temuż 12procentowemi odsetkami; dalej, że właścicielom mniejszych posiadłości w Galicyi i Bukowinie, którzy więcej niż trzy piąte części ludności stanowią i tyleż ziemi zajmują, żadne inne źródła do zaczerpnięcia kapitałów nie są przystępne, i że z tej przyczyny przy tak znacznej potrzebie kapitałów dla gospodarstw w obydwóch tych krajach koronnych, wszystkie kapitały, któremi Zakład rozporządza, ciągle znajdą spożytkowanie; zważywszy nareszcie, że Zakład od wszelkich strat wielostronnie jest zabezpieczony, przeto spodziewać się należy z pewnością znacznej dywidendy.

Listy zastawne c. k. uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego zasługują więc tembardziej na szczególne uwzględnienie kapitalistów, ile że takowe z jednej strony jako listy zastawne nastręczają umieszczenie kapitału korzystne i pewne, zabezpieczone majątkiem ziemskim i **solidarną poręką wielu tysięcy gospodarzy** uzdolnionych do kredytu, z drugiej zaś strony podają one właścicielom wszelkie prawa i korzyści, które uzyskują współuczestnicy w przedsiębiorstwach **akcyjnych.**

Powyższe obligacye sprzedaje i nabywa kantor

J. H. Kaufmann i Spółka,

(388—7) ulica Karola Ludwika pod l. 4.

Curiositäten, Antiquitäten und Kunstgegenstände.

A. Joseph aus London, hat die Ehre anzuzeigen, daß er in Lemberg angekommen ist, und folgende Gegenstände, Altes Sevres, Wiener und Sächsisches Porcellan, Emaillen von Limoges, Vasen, Becher etc. aus Bergerysthal, Lapis Lazuli, Achat & harten Steinen, montirt oder nicht montirt in Gold-Email, französische Möbel, en Marqueterie garnis, in vergoldeten Bronze oder mit Porcellan-Platten, Pendeluhren und Candelabres in Bronze vergoldet, aus der Zeit Louis XV. und Louis XVI., Gruppen, Vasen und Figuren aus Elfenbein geschnitzt, Miniaturen, Tabak-Dosen und alterthümliche Schmuck-Gegenstände in Gold emaillirt, Vasen und Gruppen aus Marmor, Japisserie de Gobelins, altes Spitzen 2c. 2c. zu kaufen wünscht.

Zu treffen Hotel George Zimmer Nr. 28 von 10 Uhr Morgens bis 1 Uhr Mittags und Nachmittags von 3 bis 5 Uhr oder brieflich bis 10ten April. (720—4)

JAN KLEIN,

poleca Szanownej Publiczności swój

handel korzenny i win,

oraz własnego wyrobu

Piwo porterowe — wiadro 10 zł.

Piwo bawarskie — Leżak — wiadro 6 zł. 50 c.

Olej rzepakowy rafinowany — funt 32 cent. i 30 cent.

Makuchy rozmaite — cetnar 2 zł. 60 c.

Świece stołowe i do latarni — funt 40 c.

Mydło suche dwuletnie po 34, 32 i 30 c.

Cegły i **kamienie** w różnych gatunkach.

(7—57)

Z c. k. galic. drukarni rządowej.